

Wheels4Africa
voor GOED vervoer!

jaarverslag 2023

2023 was een jaar waarin ik steeds meer merk dat ik ouder word. Een jaar waarin ik besloten heb om wat op de rem te trappen, een jaar dat de 6de ambulance (wat later dan de bedoeling was) bijna klaar is en straks (2024) geschonken gaat worden.

In dit jaar ben ik 2x in Gambia geweest. Vooral om er voor te zorgen dat de 6de ambulance in orde gemaakt werd. Deze auto heb ik tijdens mijn verblijf in 2022 gekocht. (in januari 2023 betaald)

En wel IN GAMBIA. De auto's die er voor gebruikt worden, zijn in Nederland zó duur geworden dat ze bijna niet meer te betalen zijn. Met dank aan de twee geweldige dames, die aan de Arctic Challenge hebben meegedaan en daarmee de aankoop van deze auto volledig hebben betaald, ja zelfs een klein stukje van het ombouwen tot ambulance..

Door de Coronacrisis heeft men veel tijd èn geld om deze auto's om te bouwen als vrije tijdbesteding en hem daarna als camper te gebruiken. Betaalde ik voorheen tot €12.500,= voor een redelijk goede auto, betaal je nu het dubbele en meer voor een barrel, wat ik voorheen niet eens wilde kopen. Daar deze Land Cruiser was onderhouden door mijn steun en toeverlaat Cappi en hij me er op wees, heb ik de gok gewaagd.

Al het materiaal dat nodig was, is per container opgestuurde.

Natuurlijk eerst verzameld. Wat nog een heel gedoe was, want vergeet je iets dan heb je het niet één twee drie. Óók gereedschap,

omdat je niet weet of het beschikbaar is en als het er is, of het wel werkt. Het is altijd weer een verrassing. Dit alles, grotendeels gekregen via Marktplaats, van mensen die het hiervoor beschikbaar stelden en bedrijven die ons elke keer weer helpen. De intentie achter het gereedschap is dat we, als we er mee klaar zijn, het kunnen schenken aan mensen die hiermee hun eigen bedrijfje kunnen starten. Zo snijdt het mes aan twee kanten.

Maar natuurlijk ook van verschillende bedrijven die Wheels4Africa altijd wéér steunen en materiaal ervoor beschikbaar stelden, zoals kit om heel veel mee vast te kitten, en sirene en zwaailichten. Voor het eerst losse, omdat de grote lichtbalken zeer gevoelig zijn en moeilijk te repareren. Maar ook plaatmateriaal waarvan ik bv. hier een mal had (en dus hier gelukkig op maat kon zagen), accusloten om zo (ook bij de anderen) de accu's te beschermen en ventilatoren voor op het dak. Men klaagde nl. omdat het soms wel erg warm is in de ambulances, enz. enz. En geleerd hebbende, bij enkele garages gebruikte bouten en moeren gekregen, want op de gekste momenten moet er op uit om een moer of bout te zoeken of iets dergelijks. En nogmaals!!!, ZONDER al de bedrijven die ook nu weer ons hebben geholpen, is Wheels4Africa NIETS. Daar staat tegen over dat we gewoon héél transparant zijn, laten zien wat we doen en daarvoor verantwoording afleggen. Ik ben deze bedrijven dan ook elke keer weer heel dankbaar.

Helaas ging er toch veel fout bij het ombouwen. Allereerst was er materiaal kwijt geraakt (lees gestolen) en waren er personeelsleden ontslagen, zodat het ombouwen en repareren veel op ons zelf aankwam.

We hebben na enkele dagen, samen de per container opgestuurde materialen gehaald in Sanyang. Dat kon nog met de daar gekochte Land Cruiser, omdat we nog niet aan het ombouwen waren

begonnen.

Omdat het nogal veel was, paste het er maar net in. Vooral de door mij op maat gemaakte vloerplaat maakte het laden erin best moeilijk. De auto was nl. nog niet gestript.

Tot overmaat van ramp, werd na enkele dagen de enige overgebleven hulp ontslagen, ook wegens diefstal en moesten we alles helemaal zelf gaan doen. Dat is niet makkelijk, met iemand die alles zelf wil doen, net zo eigenwijs is als ik en een goede monteur. Zelf weet ik die precies wat ik kan en wil. Het begon al met het gat dat erin gemaakt zou worden voor de ventilator. Ook het precies werken aan de ambulance was een probleem en gaf ergernis en problemen. Wat uiteindelijk, na veel extra werk, toch weer voor elkaar kwam. Al met al weer een hele uitdaging. Ook door het gemis van het goede materiaal, en het op z'n Gambiaans werken. De accu was slecht waardoor er steeds maar gehoopt moest worden dat hij reed als je er mee weg ging. Een gekochte nieuwe werd óók weer gestolen. Uiteindelijk hebben we samen het grove werk zoveel mogelijk gedaan en heb ik bezoeken gebracht aan enkele klinieken. Hier was na de Corona situatie ook van alles fout gegaan, maar gelukkig ook goed zoals bij de klinieken van Saba, met z'n nieuwe chauffeur wat een zorgenkindje was en Bulock. De chauffeur van Bulock is een voorbeeld voor alle anderen.

Bij mijn bezoek aan de kliniek van Mandinari, waar ik door Cappi op werd gewezen, werd ik geconfronteerd met een kliniek die er keurig verzorgd uitzag, maar vrijwel geen verbandmateriaal hadden. Ik vond het zó erg, dat ik al het verband wat ik nog overal vandaan kon plukken, zelfs wat in een ton zat om weg te gooien, omdat de verpakking vies was, (maar de inhoud niet) in een doos gedaan heb en er naartoe gebracht. (beter dat dan NIETS) Tevens beloofd dat ik in ieder geval enkele dozen met verbandmateriaal op zou sturen. Wat ik ook gelijk heb gedaan na mijn terugkomst in Maasbracht.

Tevens moest ik op zoek naar een andere, tijdelijke opslagruimte in Maasbracht.

De huidige, die ik al jaren gratis mag gebruiken van fantastische mensen, die ook meedenken. Hier kon ik het gekregen, groot materiaal, dat ik niet direct nodig heb opslaan. Helaas wordt dat binnenkort afgebroken ivm. nieuwbouw. Gelukkig iets gevonden, maar liever niet, want dan moet alles via een kleine trap naar 1hoog. Beter is om het materiaal daar naartoe te sturen en wat niet meer nodig is, want dat gebeurt óók, op te ruimen. Zeker in het kader van het afbouwen. Tijdens mijn tijd in Nederland veel contacten gezocht met organisaties en bedrijven omdat er natuurlijk weinig geld meer is binnengekomen

vanwege Corona. Ook het controleren en verpakken van de verbandmiddelen en het schoonhouden van de unit waarin het bewaard wordt vergt tijd en energie.

Eerder dan de bedoeling was, in november weer terug gegaan om de ambulance af te maken en te schenken.

En dat liep héél anders dan gepland. “Mijn” chauffeur die ik al vele jaren heb en vertrouwde, had met toestemming het bagagewagentje geleend, maar nooit teruggebracht. Iets wat een duidelijke afspraak was. Maar ook kwam hij, ondanks constant bellen en contact zoeken, maar niet opdagen, om te bespreken wanneer we bij de klinieken een bezoek zouden afleggen. Wat een vast ritueel was. Ik heb hem deze 3 weken NIET meer gezien, ondanks steeds maar weer bellen. Bij navraag, bleek dat hij meer problemen had. Het bagagewagentje heeft hij na aandringen van een goede bekende van mij, die hem ook kende, uiteindelijk wèl teruggebracht. Helaas heeft hij bewust gewacht op een moment dat ik niet aanwezig was. Zodoende kon ik het bagagewagentje uiteindelijk toch schenken aan Lamin Health Centre een grote kliniek onder Nederlandse leiding met regelmatig verblijvende Nederlandse artsen, die ermee het binnenland in kunnen gaan om de mensen daar te bezoeken en helpen.

Door problemen had Cippi tijdens mijn afwezigheid NIETS aan de ambulance gedaan. Bij mijn vorige bezoek merkte ik al dat het niet goed met hem ging. Contacten met anderen gingen steeds stroever en moeilijker. Mensen hadden door dat ze hem konden beduvelen en hij werd al een hele tijd door allerlei figuren bestolen. Ik had hem dan ook al geadviseerd om het wat rustiger aan te gaan doen en zijn garage te verkopen en een huisje te zoeken met wat ruimte, waar hij aan auto's kan werken, vooral niet teveel en zonder personeel. Het ging steeds beroerder en hij kon het werk niet meer aan waardoor klanten óók ontevreden werden. Dat was nu nog erger. Tot overmaat van ramp werd hij al een hele tijd bedonderd en bestolen door zijn naaste medewerker. Helaas was de auto die ik zou lenen niet in orde, maar de eigenaar van het appartement waar ik altijd verblijf, had het door en leende spontaan zijn auto voor 3 weken aan me uit. Was echt een uitkomst.

We hebben zoveel mogelijk nog gedaan en ik ben in deze periode hoofdzakelijk bezig geweest als sociaal werker. We hebben verschillende bezoeken afgelegd, gezocht naar een huis en ik heb hem veel tegen anderen en zichzelf proberen te beschermen.

Niet de doelstelling van mijn bezoek, maar iemand die mij zoveel jaren echt altijd heel goed heeft geholpen, en waar je een band mee had, laat je in zo'n situatie niet vallen.

We hebben gedaan wat gegeven de situatie mogelijk was en dat was niet zo veel. Ik heb me veel meer bezig nog prettig te kunnen leven met een paar auto's en evt. en dat hoop ik echt, het onderhoud van de ambulances.

In december ben ik naar huis gegaan met het vervelende gevoel dat de 6de ambulance nog niet klaar was. Daarom besloten vóór het natte seizoen, komend jaar (2024) wanneer het echt te warm wordt terug te gaan om de ambulance af te maken en te proberen alle andere ambulances te zien en te controleren. Dit laatste “proberen” houdt verband met het geen er nog kan gebeuren zonder dat ik er invloed op heb.

De eigenaar van het appartement waar ik altijd verblijf en ik vertrouw als geen ander, heeft me ondertussen al doorgegeven dat hij misschien een chauffeur voor me weet. Ik hoop het, want anders is het elke keer weer afwachten of het iemand is die goed in z'n werk is en te vertrouwen.

Het contact met het ministerie dat ik de afgelopen jaren had is in het slop geraakt door de promotie van de desbetreffende man naar een functie in het buitenland. Zijn opvolger waar ik maanden contact mee heb gezocht om het een en ander te continueren was steeds moeilijk bereikbaar, wàt ik ook probeerde. Het lijkt er gewoon op dat hij er geen zin in heeft.

Toen hij begon over dat ik in het vervolg protocollen moet volgen, ben ik afgehaakt. Voor mij was het klaar. Ik heb bijna 20 jaar géén protocollen gevolgd en altijd is dat goed gegaan. Om nu op het laats nog eens aan protocollen te moeten gaan voldoen, is voor mij te veel.

Tevens heb ik besloten om géén splinternieuwe ambulance meer te verzorgen, als feestelijke afsluiting van mijn werk voor hen. Uiteraard zal ik wèl de controles blijven uitvoeren zodat ze zo lang mogelijk blijven rijden.

Het is heel fijn dat er voor het reguliere onderhoud gestructureerd geld beschikbaar wordt gesteld voor het onderhoud van de ambulances. In het verleden was €250,= voldoende voor het reguliere onderhoud. Echter het wordt óók in Gambia duurder en er moet meer gedacht worden aan €500,= per ambulance. Dus de €1500,= is genoeg voor 3 ambulances.

Helaas is een redelijk vaste inkomenspost weggefallen. Die van het “Platform Ontwikkelingssamenwerking Maasgouw”. Jaarlijks goed voor meestal meer dan €600,= Helaas had ik door de drukte het oude aanvraagformulier ingevuld en geen tijd, puf en motivatie om dat

allemaal nog eens in te vullen. Ook hier is de bureaucratie ingeslopen. Héél jammer, maar ik hoop het geld via andere kanalen binnen te krijgen.

Tot slot.

De website is al jaren een ondergeschoven kindje. Maar eindelijk een bureau gevonden die gratis de website onder handen willen nemen. Veel voor gelobbyd maar het is gelukt en in de komende maande zal hij vernieuwd worden.

Verder was de Beach vlaggen die eerder geschonken werden helemaal op. Ook hier heb ik een bedrijf gevonden dat gewoon reageerde met: “Hoe groot en wat moet er op?” (hoe heerlijk is dat niet) en hij staat er al weer een poosje. TOP.

Regelmatig kom ik in Gambia schrijnende situaties tegen met ezels, door ongelukken, mishandeling en

onwetendheid, maar ook met honden en paarden. Ik ben mij daar in de loop van de jaren steeds meer aan gaan ergeren en heb besloten om stichting die daar wat aan probeert te doen te helpen. Dat doe ik met verbandmateriaal dat ik over heb en niet nodig heb voor de klinieken en ambulances.

De Gambian Horse&Donkey Trust is een Engelse stichting die geweldig goed werk doet voor die dieren en deze hulp hard nodig heeft.

Jack van Duijn, voorzitter.